

SZABÓ KILA MARGIT

Olyan vagyok

Olyan vagyok, mint a fagyos, hideg szél,
a hidegen zúgó, kökemény tél.

Olyan vagyok, mint a kiszáradt kóró,
rügyet nem fakasztó, egy kódorgó.

Olyan vagyok, mint az őszi falevél
varázsa, lehulló koronája.

Olyan vagyok, mint a szép tarka rét
színes virága, tüskés koronája.

Olyan vagyok, mint a vidám őszi dal
a zuhogó, hideg őszi esőben,
a nyári álom a szerelemben.

Olyan vagyok, mint a márciusi
tavaszt hozó, melegedő gyenge szél,
életre keltő gitár, mely csak zenél.

Olyan vagyok, mint a forró, tüzes nyár,
melyet, gyakran éget a napsugár.

Olyan vagyok, mint az aranyszínű
pillangók, az idő szárnyán eltűnt
élet, fátyolos, ködös hajnalok.

Szeretet

Megdöbbentő varázslat a szeretet.

Szikrázó tüze fogja a kezedet.

A kacagó nevetés, a csillogó tavasz
édes mámorát szerteárasztja.

A megtett életúton fátylat ereszt a vágy,
a gondolat – hosszú évek sora..

A szeretet él, nem szűnik meg soha!

A múltban elmerengve

A múltban elmerengve – magamba szálllok.
Komoly tekintettel a tükör előtt állok.
Őszülő fejjel az eltűnt időt keresem.
Gyűrött és hűvös arc szembenéz velem.
Múltba felejtő vágy, ifjú szerelem,
szép emlékeim, vigasztaljatok: öregszem.
Repül az idő, nincsenek szerelmes éjszakák.
A boldogság, öröm órája int, tovaszáll.
A felém röpködő, megszépült múltat látom.
S lepkeszárnyon felkínálja régi álmom.
A boldogság újra eljött, s Őt megtaláltam.
Voltál szerelmem, barátom, társam.
A fájó ébredés ezt összetörte.
A boldogság a múlt emléke lett, örökre.

Szeretlek

Szeretlek, ha pirkad a Nap.
Ha álmodból felébredsz majd.
Szeretlek, ha hozzám sietsz,
Ha csillogó tekintettel reám meredsz.
Szeretlek forró nyári éjjel,
Ha hozzám jössz szerelemmel.
Szeretlek, ha véget ér a nap.
Mert akkor már csak az enyém vagy.

Kedves madaram

Kedves madaram a fecske.
Szeretném, ha télen is,
nyáron is csicseregne.

Ma Rád gondoltam

Múlik a drága idő, elszáll, mint a sólyommadár.
Előttünk a nappal, mögöttünk az éjek sora vár.
A levegő színes sugarakkal teli, ékes.
Az aranyló napkorong a hegycsúcsok mögött ébred.
Ma Rád gondoltam.
Megpróbáltam elfojtani ágaskodó vágyaimat.
A kristályvázában sötétvörös rózsák illatoznak.
Érzékeim vadul tomboló táncba kezdtek.
A kedélyek felborzolták emlékeimet.
A történet folyt, mint a forrásvíz, hidegen, tisztán.
Ízleltem, lubickoltam. A pillangó elszállt.
Álomittas érzés bugyborékkolt belsőmben.
Ma is Őt keresem emlékeimben.
Ma Rád gondoltam.
Mindenhol keresem a benne levő szikrát.
A Nap mögötte szórta vakító sugarát.
Olyan volt, mint a friss patak a nyári éjszakákon.
Szenvedélyes, mint az égő tűz a szép parázson.
Természete vidám, pajkos, felkavaró,
ellenállhatatlan, szeretetet adó.
Lenyűgöző tekintete megrekedt kényelmességében.
Hirtelen természete fellobbant – türelmetlenségében.
Olyan volt, mint a nyári szerelmes éjszaka,
a csillagos mindenség, részegítő illata.
Ma Rád gondoltam.
Mámoros illatával leszállott az este.
A fénylő csillagok, a zúgó patak hangja,
szerelmünk ezüstsugarát eszembe juttatja.
Ma Rád gondoltam.